

SZIJJ FERENC

Ritka pillanat*

Kicsiny Balázs: *John Argyll hercege*

*Mindig van ott egy küszöb,
mintha letettek volna
egy fejszét, élével felfelé,
nem juthatok át, pedig
talán nekem szólt régen
egyszer egy hívás
rengeteg ember közül,
csak akkor még nem tudtam,
mit jelent a név, az érintés,
szorítás vagy taszítás,
a ritka pillanat.*

*Visszafordulok, nem állhatok
ott téitenül, mert akkor
felfigyelnek rám, látják,
mi van velem, és amúgy is hiába,
állhatnék örökké.*

*És így tudom meg, hátat
fordítva áll össze a kép,
hogy mi van odaát,
míg itt az egybehangzó sokaság,
az egyik bukásával vagy a másik
emelkedésével az összes
többinek a hullta,
több vagy kevesebb, mindegy,
kosárból, hordóból mindig
ugyanannyi van, ami nem fér
beléjük, kárba vész,
nem jutok messzire.
Hogy a másik oldalon minden
velem tükröződik, tízszer, tizenötször,*

*A szövegek a debreceni MODEM Modern és Kortárs Művészeti Központ *GÉM/GAMEkapocs – Művek az Antal-Lusztig-gyűjteményből képzőművészeti, irodalmi és zenei párbuzamokkal és reflexiókkal* című kiállítására készültek, amely 2016. június 04. és december 31. között tekinthető meg.

*ameddig emlékezni tudok,
de akkor már olyan kicsi lesz,
hogy nem hinné el senki,
ha mondanám, de nem is tudom
mondani, mutatni pedig nem ér.*

*Akkor nincs más lehetőség,
úgy teszek, mintha eldobálnék
magamtól mindent, amire valaha
rátettem a kezem, találják ki abból,
hány életem maradt.*

Belső sarok

Vojnich Erzsébet: Sárga szoba

*A másik ember helyett mi
volna, és azt elképzelni miből lehetne,
ha nem fordulhatok el semmitől,
nappal is mintha sötétségben
akarnék látni?*

*Mi volna, ami ugyanúgy közeledni
és távolodni tud, ahányszor
meghajlik bennem az idő
a nehezen mérhető könnyűség alatt,
közös távolságunk lenne szobákkal,
azokat nem is használnánk másra,
nem is lenne bennük semmi,
csak fény, félhomály, sötétség.*

*És a végén rám mutatna,
egy belső sarokban állnék,
nem lehetne tévedés,
olyan biztosan mutatna rám,
mint egy régi árnyék.*